

MEDIC RELATIEDAGEN 2019

‘Het Biesbosch avontuur’

VERBINDING – DE BRUG VERSTERKEN TUSSEN ONZE COMBAT MEDICS & (PARA)MEDICI

“01.00uur in de nacht, we gaan in de regen naar de Biesbosch om met Night Vision Goggles te inventariseren wat de vijand aan het doen is. Fluisterend besluiten we er één aan te houden. Dat lukt, dan ook meteen de ander aanhouden. Te cool! Weer terug mogen we onze slaapzak in. Eén collega vraagt of ik denk dat we gaan slapen. Nee tuurlijk niet, zie het maar gewoon als een nachtdienst! En jawel, na anderhalf uur worden we eruit geroepen: uurtje bootcamp onder bezielende leiding van drill-instructeur Piet Vlam en daarna roeiend door de Biesbosch. Met als beloning de zonsopgang en een kop koffie.”

Zo vertelt Mirjam, ambulance-chauffeuse van ambulancedienst Rotterdam-Rijnmond.

Het is 16 oktober 2019, 07.00uur. “We verzamelen bij de werkbank in de garage. Collega’s komen in uniform van de auto af: einde nachtdienst. Anderen staan zich met koffie in de hand in te melden bij de meldkamer: aanvang dienst. Maar wij staan er niet in uniform, wel bepakt en bezakt. We mogen twee dagen mee met het Korps. De Medics die met ons mee mochten op de ambulance gaan ons bedanken met een intensief en stoer programma. Collega’s verklaren ons voor gek: ‘In eigen tijd vies worden?’ Maar de meesten van ons kijken hier al weken naar uit!”

“Geweldig wat groepsdruk doet!”

Sinds 2018 verzorgen de Medics van het Korps relatiedagen als dank voor de stages die gelopen mogen worden bij ambulancedienst Rotterdam-Rijnmond. “Op dit moment komt het ambulancewerk het dichtst bij het werk van de Medic.”, verklaart Maarten (onze Korpsarts). “Maar het biedt veel meer voordelen; de ligging, collegialiteit en het gemak om even een week mee te mogen draaien met het oog op een volle agenda van een Commando Specops, zijn daarin zeer interessant voor ons Korps.” Onze Medics van het Korps lopen dan ook al jaren stage op dit adres, dankzij oud-commando en ambulanceverpleegkundige Dirk Koelewijn (lichting 90-05). “Echter door onderbezetting en een gewild stageadres voor artsen en verpleegkundigen in opleiding is het niet altijd even makkelijk om de Medics ergens bij een verpleegkundige op de ambulance te plaatsen.”, gaf Dirk aan voor 2018. Door het aanbieden van deze relatiedagen ontstaat er een connectie, een hechte band, waardoor het voor Dirk eenvoudiger wordt om een Medic bij een verpleegkundige op een auto te plaatsen. Voorheen werd deze dag ieder jaar georganiseerd door het GNK-peloton van het KCT, echter door een drukke periode heeft dit 4 jaar stilgelegen. Dit was een signaal voor de Medics om het zelfstandig op te pakken en vorm te gaan geven. In 2019, voor het eerste maal een tweedaagse, was ook het personeel van onze nieuwe stageadressen, ambulancedienst Haarlem, ziekenhuis Amphia Breda en ziekenhuis HMC Westeinde Den Haag, uitgenodigd. Uiteindelijk namen 17 verpleegkundigen/chauffeurs van ambulancedienst Rotterdam-Rijnmond, 6 verpleegkundigen/chauffeurs van ambulancedienst Haarlem en 7 personen van het medisch personeel van ziekenhuis Den Haag, met een totaal van 30 deelnemers, deel aan deze dagen. Met als locatie de Vaarschool, *Kamp Wijnmalen*.

“In de bus op de heenweg heerst een schoolreisjessfeer. Stoere verhalen worden verteld en snoepjes uitgedeeld. Aangekomen op de basis kleden we ons om in legeruniform. Tijdens de KAKO-les, is de collegialiteit meteen voelbaar. Collega’s die het niet vatten worden net zolang bijgepraat totdat zij het ook snappen. We worden ingedeeld in groepen en gaan een stuk lopen. En ja, dan leer je je collega’s goed kennen. Abseilen, klimmen, hulpverlenen bij een raketinslag, rebussen oplossen, een drijfpakket maken en zwemmen, vlot bouwen – varen – en weer uit elkaar halen, hulpverlenen terwijl je zelf onder vuur komt te liggen... ‘Geweldig wat groepsdruk doet!’ Iedereen heeft alle opdrachten gedaan!”

Het was dan ook een divers programma met uitdagende, militaire en medische skills, waarbij samenwerking de sleutel tot succes gaf. In de ochtend was er een briefing van onze Korpsarts over de medische ontwikkelingen binnen ons Korps, een vermakelijke KAKO-les onder leiding van Jack Bakker en uitleg over het middagprogramma. Omdat de rest van het programma een verrassing was. "Er wordt weken van tevoren gespeculeerd over wat we allemaal gaan doen. En ze blijven vragen aan me stellen, maar ik vertel ze niets.", zegt Dirk over de aanloop naar de relatiedagen.

De groep wordt verdeeld in vijf kleinere groepen met elk een Medic. Vervolgens gaan ze middels KAKO verschillende punten af waar op elk punt een stukje uitdaging ligt te wachten.

"In eigen tijd vies worden?"

Maar de meesten van ons kijken hier al weken naar uit!"

Niet alleen de deelnemers genieten van deze dagen ook de organisatie en de Medics genieten volop! Zo namen alle Medics deel aan de activiteiten. In eerste instantie was er nog een Medic die weinig behoefte had aan een wateroversteek, maar de groep wist hem zo te overtuigen dat hij met een glimlach over de binnenplaats van de Vaarschool in zijn pendek paradeerde.

Twee van de vijf activiteiten waren medische stations, waarbij d.m.v. CUF (Care Under Fire) en TFC (Tactical Field Care) de slo's gestabiliseerd moesten worden. Uit de vorige Relatiedag (2018) bleek dat er behoefte was om de Medic binnen zijn domein aan het werk te zien. "Voor ons als ambulancepersoneel uitermate interessant, gezien de dreiging van aanslagen in onze huidige samenleving." vertelt Dirk.

Er konden punten verdiend worden en aan het einde van de dag was er een winnaar. Daarna eten en het avondprogramma bestond uit een uitdagende SR-missie. Wederom in kleine groepjes met elk een Medic, die de laatste *stronghold* van de 'Hells Angels' in kaart moesten brengen in de Biesbosch. Met aanvalsbotten ging elk groepje naar het *objective* toe. Informatie werd verzameld, zodat het laatste groepje voldoende informatie had om de geïdentificeerde kopstukken op te pakken. De groepen waren zo fanatiek dat ze geen problemen hadden met de regen, metershoge brandnetels en de natte grond met plassen hier en daar. "Wat een enthousiaste club!"

"Fluisterend besluiten we er één aan te houden."

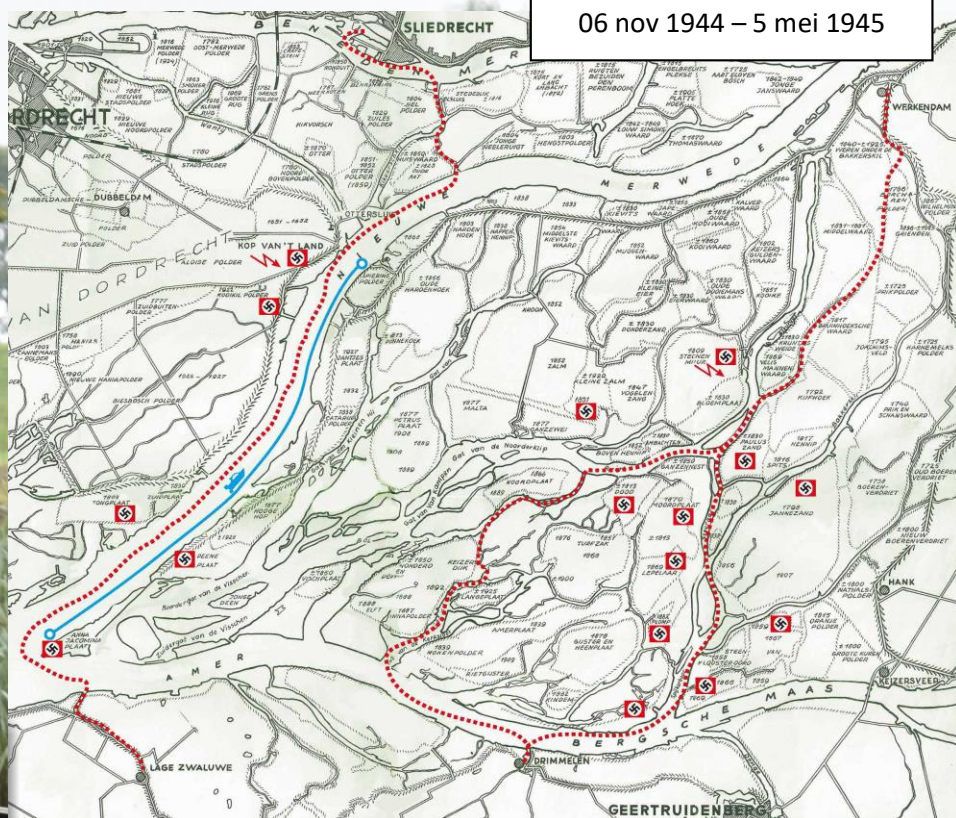

Toen het laatste groepje terugkwam hebben deze nog een uur kunnen slapen, waarna ze om 04.00uur onder satirische leiding van Piet Vlam wakker werden gemaakt voor een uurtje krikkrakken. Binnen 2 minuten op de plaat, voorligsteun, opdrukken, sit-ups, sjouwen met balken, brancard bouwen, tillen en dragen, niets was hun teveel. "Hier spreken ze nog steeds over binnen de ambulancedienst", weet Dirk te vertellen.

Line-crossingroutes Biesbosch
06 nov 1944 – 5 mei 1945

01 mei 1945 Nederland verdeeld in een bevrijd en bezet gebied. Tot eind mei 1945 was Noordwest-Nederland nog in handen van de Duitsers. De Duitsers gaven zich niet zomaar gewonnen. Ze hadden zich ingegraven, waardoor de Grebbestelling weer in gebruik werd genomen. Het Canadese leger stond voor de Grebbelinie en het Poolse leger ten zuiden van de Biesbosch. Werkendam speelde een belangrijke rol voor het verzet. Line-crossers, met gevaar voor eigen leven, brachten honderden joden en verzetsmensen, agenten met geheime zenders en gestrande geallieerde piloten via de geheime overtochten in veiligheid. Eind februari 1945 was er in het westen een tekort aan medicijnen, zoals insuline.

“Hier spreken ze nog steeds over binnen de ambulancedienst!”

Wij waren de verzetsgroep 'Albrecht', die militaire berichten en medicijnen de frontlinie over brachten. Het volgende bericht kwam binnen. *Er worden nu enkele dagen twee line-crossers van onze verzetsgroep vermist: Arie 'Aaike' van Driel en Kees van de Sande. Hun boot is gevonden door de Duitsers, deze was gestrand op een zandbank. Arie en Kees zitten nu vast in de Biesbosch. Opdracht aan ons om deze line-crossers op te sporen en mee terug te nemen naar de Vaarschool. Laatst bekende plek is het brugje van Sint-Jan, waar een tijd terug door onderduikers 75 Duitsers zijn ontwapend.* Dit is een vooraf afgesproken plek tussen verzetsleden waar vermiste personen heen gaan om gevonden te worden. We stapten in onze aanvalsbotten en begonnen te roeien.

Op onze eerste locatie onder de brug van Sint-Jan vonden we een briefje in een fles met de volgende tekst:
28 april 1945 *‘Het is voor ons te gevaarlijk om hier te blijven. De patrouilleboten van de Duitsers varen continu langs. We hebben*

honger en dorst. We worden gedwongen naar het oosten te gaan. We gaan naar de Aakvlâai. Ik ken daar nog wel een paar goede plekken. Zoek ons op coördinaat 31U FT 2938 3210. Help ons alsjeblieft!’ Groet Kees.

Na enkele uren roeien met een stralende zonsopgang en de laatste locatie middels KAKO te hebben gevonden, was er verder geen spoor meer te vinden van Arie en Kees. We keerden om en voeren terug naar de Vaarschool. We konden nog een paar uurtjes slaap wel gebruiken. Later hoorden we dat Arie en Kees waren gevonden en meegenomen door de Duitsers, vlak voor de bevrijding op 30 april 1945, om op Fort de Bilt te Utrecht te worden gefusilleerd. De enige twee line-crossers die de oorlog niet overleefd hebben.

“De volgende dag mochten we met verfmunitie en echte wapens op statische doelen schieten, waarna een uitdagend, dynamisch en spannend parcours volgde. Daarna varen met de supersnelle RHICC van de Vaarschool. Met als afsluiting een BBQ. Op en top genoten van dit supergave programma! Moe in de bus terug zitten we dicht bij elkaar. Weer worden er verhalen verteld, over bijzondere collega's, indrukwekkende ritten en de grappen die uitgehaald zijn. Het is net een huiskamer vol familie en ik hoor hierbij!”, zegt Mirjam.

*“Medics, bedankt voor het stoere intensieve programma!
Jullie geven ons meer dan een waanzinnig tof programma!
Jullie laten ons even familie zijn!”*

Geschreven door: Omar, medic 108 cotrcie. Met dank aan Mirjam, Dirk en Maarten!